

CRIME TOP 100

**Met bijdragen van
Joris van der Aa, Timo van der Eng,
Hieke Jans, Wouter van Loon, Wim van de Pol,
Ralph Schippers, Silvan Schoonhoven,
Vincent Verweij en Joost van der Wegen**

Karakter Uitgevers B.V.

Vooraf

In dit boek vindt u honderd criminelen in een ranglijst. Maar wat, of wie, is nu een crimineel? Volgens de dikke *Van Dale* is het een misdadiger, of soms een 'beroepsmisdadiger'. Wikipedia vindt een crimineel ook een misdadiger, maar komt vervolgens met allerlei categorieën van verschillende soorten misdadigers. De voor de hand liggende conclusie is dat dé crimineel niet bestaat, ze zijn er in alle soorten en maten: de witteboordencrimineel, de seriemoordenaar, de beroepscrimineel, de zedendelinquent, etc.

Het wordt ingewikkelder als je dergelijke verschillende criminelen wilt gaan vergelijken en rangschikken. Daar zou je natuurlijk objectieve criteria bij kunnen gebruiken, zoals de veroordeling, de strafmaat en het aantal (dodelijke) slachtoffers. Als je bijvoorbeeld uit zou gaan van het aantal dodelijke slachtoffers waarvoor iemand is veroordeeld, dan zouden – we noemen maar een paar namen – Stanley Hillis of Gwenette Martha niet bij de eerste honderd grootste criminelen eindigen. Saban Baran ook niet. Toch staan deze drie wel in de Crime Top 100 – en ook nog best hoog. Volkert van der Graaf zou de lijst ook niet halen – terwijl veel Nederlanders de moordenaar van Pim Fortuyn als een van de grootste misdadigers van de Nederlandse geschiedenis zien, omdat hij een aanslag op de democratie pleegde. Met andere woorden: objectieve criteria sluiten veel criminelen uit waarvan veel Nederlanders vinden dat ze toch wel in een lijst van grootste criminelen horen.

Kortom: een Top 100-lijst samenstellen van de grootste criminelen van Nederland lijkt onmogelijk. Toch hebben we het met veel inzet gedaan. In de eerste plaats omdat we benieuwd waren naar het oordeel van de lezers van Crimesite. Na een uitnodiging op de site om een lijst samen te stellen kregen we ruim tweeduizend reacties. Uit de inzendingen van het publiek is een lijst samengesteld die vervolgens via weegcriteria gemengd is met een rangorde die is samengesteld door de redactie van dit boek. De uiteindelijke Crime Top 100 is dus het gemiddelde van de redactielijst en de publiekslijst. De publiekslijst vindt u op onze website www.crimesite.nl.

Het resultaat is een staalkaart van criminelen en criminaliteit. Een dergelijke rangorde trekt natuurlijk de aandacht, maar we tekenen direct aan dat het grotendeels een arbitraire rangschikking blijft, gebaseerd op verschillende bronnen. Een ranglijst dus ook met verschillende soorten criminelen: hasjbaronnen, mensenhandelaars, seriemoordenaars, beroepscriminelen enzovoort. Allemaal ondergebracht in één lijst. Wat we maar willen zeggen: er is kritiek op de lijst mogelijk.

Echter, over de feiten die wij in dit boek presenteren kan niemand mopperen. Wij staan als misdaadjournalisten geheel achter het tamelijk volledige overzicht dat dit boek biedt van de meest ernstige feiten en zeer markante personen en gebeurtenissen uit de criminele geschiedenis van Nederland en België sinds 1975. We kunnen ook stellen

dat dit boek is te beschouwen als de eerste misdaadencyclopedie van de Lage Landen. Het is een naslagwerk, boordevol informatie die we hebben samengebracht in de vorm van de Crime Top 100.

Vandaar ook dat dit boek een aantal rubrieken telt die op verschillende plekken in het boek zijn terug te vinden, zoals 'Pruik, plakbaard en paspoort' over misdadigers die zijn overgelopen naar justitie. Ze hoeven niet thuis te horen in de lijst van 100, maar maken wel deel uit van de onderwereld. In 'Vrouwenvleugel' worden criminelen van het vrouwelijke geslacht beschreven; want vrouwen eisen in toenemende mate hun plaats op in de criminaliteit. Andere rubrieken die u in dit boek terugvindt zijn onder meer Criminele gadgets, Runners-Up, Gangsterliefjes en Criminele kickboksers.

We hechten eraan hier ook te vermelden dat we met de grootste criminelen niet de beste criminelen bedoelen. Het is pertinent niet onze bedoeling om misdadigers op het schild te hijsen. We gebruiken het woord grootste in dit geval in de betekenis van ergste. We zijn ons ervan bewust dat de vele nabestaanden van de slachtoffers van moordenaars levenslang hun verdriet met zich mee dragen. Vandaar ook dat we de Crime Top 100 niet beschouwen als een verheerlijkende hitparade of een als positief te waarmerken erelijst. Wel is het een journalistieke vorm om feiten te presenteren en verhalen te vertellen.

Goed en kwaad blijft ook in het strafrecht, dat door mensen wordt gemaakt en beheerd, een relatieve kwestie. Wij nemen onze vrijheid om feiten te presenteren over criminaliteit, om ze zo ter discussie te stellen, en onze geïnteresseerde lezers zelf te laten beoordelen wat zij 'erg' vinden. We zijn er zeker van dat de vele lezers van Crimesite – die uit allerlei rangen en standen komen – daartoe prima zelf in staat zijn.

Crimesite is vooral een Nederlandse site, maar heeft ook lezers in België en het zijn niet de minste criminelen die daar hebben huisgehouden – of nog steeds actief zijn. We hebben daarom een aparte rubriek over de Belgische misdaad gemaakt.

Al met al stemt de inhoud van het boek natuurlijk niet altijd tot vrolijkheid. Als het u te veel wordt, leg het even weg en blader een volgende keer verder. Wees blij als u niet in het boek voorkomt en zorg dat u ook niet in de volgende editie van de Crime Top 100 figureert. Zoals Einstein zei: 'Twee zaken zijn oneindig: het universum en de menselijke domheid. Maar van het universum weet ik het nog niet helemaal zeker.'

De redactie van Crimesite

98

Thea Moear

Veroordeeld voor: xtc-smokkel
 Veroordeeld tot: 10 jaar (in Panama)
 Huidige status: vrij
 Bijnaam: de Godmother

De Amsterdamse Indo Thea Moear, in 1951 geboren uit Gijsje Balk en de Indonesische Boksel Moear, moet zich al vroeg bewust zijn geweest van haar ongewone positie in de criminele wereld, die hoofdzakelijk geregeerd wordt door mannen.

Ze groeit midden in het milieu op. Haar moeder Blonde Greet, zoals Gijsje Balk bekendstaat op de Zeedijk, is een zakenvrouw maar schuwt de illegale handel in drugs niet. Ze runt twee cafetaria's op de Zeedijk en smokkelt net zo makkelijk een koffer heroïne van Singapore naar Nederland. Een risicovolle, maar snelle manier om geld te scoren. De kennissenkring van Blonde Greet

bestaat uit mensen uit de Amsterdamse penozescene: Frits van de Wereld, Jantje Stuff, Vieze Willempie, Mooie Willem, Utrechtse Bertus, etc. Een wereld die ooit begonnen is met sigarettensmokkel en in de loop der tijd is veranderd in een lucratieve hasjhandel met goktenten, bordelen en onroerend goed. Midden jaren zeventig gaat Greet ook in de heroïnehandel. Ze verkoopt het spul via haar cafetaria De Zeemeeuw tussen de broodjes door.

Het is dan ook niet vreemd dat Thea of Tet, zoals ze genoemd wordt, met 15 jaar van school gaat en vanzelf in de handel rolt. Op 18-jarige leeftijd trouwt ze met de Surinaamse hasjhandelaar Hugo Ferrol. Als

Miss Hot Pants vergaart ze ook met haar verschijning plaatselijke roem. In de jaren zeventig opent Thea in de Jacob van Lennepstraat een van de eerste coffeeshops van Amsterdam: De Buggie.

Ze zit al volop in de hasj als ze halverwege de jaren zeventig in Café Popeye in de Korte Leidsedwardsstraat Klaas Bruinsma tegen het lijf loopt. Ze heeft meteen een zwak voor deze Gooise rijkeluiszoon in Burberry regenjas. De twee gaan samenwerken. De rolverdeling van hun samenwerking is helder: Bruinsma gaat over de aankoop, ▶

het transport en de distributie van hun handelswaar en Thea doet de financiën. Dat laatste gaat niet alleen over het huishoudboekje van inkomsten en uitgaven, maar ook over de uitbetaling aan de 'incassomedewerkers'. De 'firma' draait op rolletjes. Binnen een jaar tijd hebben ze een omzet van een miljoen gulden bereikt. Hun handel gaat de grenzen over naar België, Scandinavië, Duitsland en Groot-Brittannië.

Het wordt dan ook tijd om de 'firma' een serieus hoofdkwartier te geven. In mei 1979 kopen Thea en Klaas een pand op de hoek van de Hudsonstraat en de Magalhaensstraat in Amsterdam. Het 'Kantoor'

met kogelvrij glas is opgedeeld in mooie wachtkamers, waarbij rekening wordt gehouden met de privacy van hun klanten. Thea runt, gehuld in exclusieve merkkleding en de nodige blingbling, het distributiekantoor. Ze schijnt haar klanten graag te laten wachten, terwijl een koffiejuffrouw hen voorziet van koffie, thee of drank.

Thea staat aan de top van haar carrière als spijkerharde zakenvrouw als ze – alweer jaren gescheiden van Ferrol – weer eens voor de liefde zwicht. Deze keer in de persoon van Pietje P. die in 1983 ook op het 'Kantoor' werkt. De relatie is geen succes en duurt maar een halfjaar. Thea wil hem waarschijnlijk niet meer in haar buurt hebben en Bruinsma grijpt in om haar af te schermen van Pietje. Hij koopt hem af met 180.000 gulden. Maar in een bedrijf waar miljoenen de norm is, vindt Pietje dat hij er maar bekaaid vanaf komt. Uit rancune steelt hij 600 kilo hasj van de firma. Daar blijft het niet bij. Een schietincident volgt en Bruinsma belandt zwaargewond in het ziekenhuis. En alsof dat niet genoeg is, wordt hij in hoger beroep veroordeeld tot drie jaar celstraf.

Die hele affaire met Pietje heeft gevolgen voor Thea. Ze verdwijnt steeds verder op de

achtergrond. 'Eutje', zoals Etienne U. wordt genoemd, neemt haar plek over en ze gaat met 'pensioen'. Ze blijft als aandeelhouder wel betrokken bij de firma.

In 1985 trekt Thea zich helemaal terug uit het syndicaat. Ze heeft een conflict met het nieuwe bestuur, dat weigert haar de rente van haar geïnvesteerde geld uit te betalen.

THEA RUNT, GEHULD IN EXCLUSIEVE MERKKLEDING EN DE NODIGE BLINGBLING, HET DISTRIBUTIEKANTOOR.

Met alle ervaring die ze heeft opgedaan in haar carrière bij de 'firma', besluit ze ergens anders opnieuw te beginnen. Ze reist in 1992 af naar Latijns-Amerika, waar ze met een nieuwe partner in de smokkel duikt.

Acht jaar later wordt ze in Panama gearresteerd. Samen met haar zakenpartner wordt ze tot tien jaar cel veroordeeld vanwege het smokkelen van xtc. 'Het leven in Panama begon net een sleur te worden, maar dit was nou ook weer niet de bedoeling,' reageert ze vrij laconiek in haar boek *De Godmother in Panama*.

Het zal niemand verbazen dat Thea met haar ondernemersmentaliteit ook de bajes overleefd door een handelje op te zetten: sigaretten.

Ze kwam in het voorjaar van 2005 vrij. ◀

Kees Houtman

Naam: Kees Houtman

Bijnaam: Woody

Geboren: 2 november 1959

Geliquideerd: 2 november 2005, Amsterdam-Osdorp

Graf: Westerveld, Driehuis

Liquidatie:

Na een paar biertjes in De Hallen gaat Kees Houtman op 2 november 2005 om een uur of zeven naar huis, om te eten in gezelschap van zijn vrouw en dochter. Echtgenote Maria heeft erwtensoep gemaakt en lasagne, zijn lievelingsgerecht. Maar Kees is onrustig, voert een nerveus telefoongesprek in de tuin. Diezelfde ochtend is Johnny Mieremet (zie ook blz. 112), zijn oude vriend uit de Kinkerbuurt, vermoord in Thailand. Houtman verlaat zonder te eten vrijwel direct weer de woning om een stickie te gaan halen bij een coffeeshop in de buurt, een vaste gewoonte van hem. Net als hij zijn auto in wil stappen, springen er twee mannen tevoorschijn die hem onder vuur nemen. Houtman grijpt naar zijn pistool en schiet nog een paar keer terug, terwijl hij roept:

'Deze zijn voor jullie, vuile kankerlijers!'

Maar de kogels missen doel. De schutters maken zich uit de voeten en Houtman strompelt terug naar zijn woning, waar hij in de hal, voor de ogen van zijn vrouw en dochter, in elkaar zakt en overlijdt.

Kroongetuige Peter la Serpe (blz. 77) verklaart later tegenover justitie dat hij samen met Jesse Remmers (blz. 22) Houtman heeft geliquideerd. La Serpe belandt in een getuigenbeschermingsprogramma; Jesse Remmers wordt – mede vanwege betrokkenheid bij andere liquidaties – veroordeeld tot levenslang.

Bijzonderheden:

Kees Houtman was van oorsprong een overvaller en later een hasjhandelaar. Hij werd geboren in de Amsterdamse Kinkerbuurt, waar hij een jeugdbende leidde met buurtgenoten als Sam Klepper (blz. 110) en Johnny Mieremet. Kees Houtman gaat in de jaren tachtig in hasjzaken met Charles Zwolsman, die hem leert grote partijen te importeren.

De hasjhandel leverde veel cash op, zodat Houtman aan het begin van de jaren negentig het verdiende drugsgeld ging witwassen via de aankoop van vastgoed. Hij kocht huizenblokken in Amsterdam, horecapanden in Amstelveen en Zandvoort en zelfs een jachthaven in het Amsterdamse Bos.

Waarom Woody moest worden opgeruimd is nooit helemaal duidelijk geworden. Volgens Houtman zelf werd hij afgeperst door Willem Holleeder. Peter la Serpe verklaarde dat hij de opdracht voor de liquidatie had ontvangen via Dino Soerel en Ali Akgün. ◀

Pascal van den H.

99

Pascal van den H. (toen 23) was een koele wreker die het niet accepteerde dat zijn vriendin Manuela vreemdging.

Pascal had haar al eerder mishandeld en was veroordeeld voor andere geweldsdelicten. Hij twijfelde over de ontrouw van Manuela. Hij besloot haar op 29 december 2002 's middags in zijn huis, in aanwezigheid van zijn broer Dennis (22), aan een urenlange ondervraging te onderwerpen. Ze erkende uiteindelijk seks te hebben gehad met een minnaar. Iets voor acht uur zei hij dat haar kinderen 'weg moesten'. Zijn moeder kwam de kinderen ophalen. Manuela moet toen al doodsbang zijn geweest. Later zei Pascal tegen de politie: 'Ik denk dat ze toen al nattigheid voelde.' Toen de kinderen eenmaal waren opgehaald, wilde Pascal haar doodmaken: 'Ik voelde dat ze bang was en wist dat ze te ver gegaan was en ik denk dat ze wel wist dat ze doodging.'

Hij nam eerst een douche en kwam fris gewassen terug. In een buidel tasje had hij zijn pistool. Hij liep op Manuela af en sloeg haar met zijn vuist in haar gezicht. Samen met zijn broer schoor hij zijn hoofd kaal, omdat het 'lang zou duren voordat er een kapper zou komen'. Even later schoot hij een kogel door het hoofd van Manuela. Samen met zijn broer reed hij toen naar het huis van de minnaar om ook hem dood te schieten.

Twee doden, een flink strafblad en forensisch deskundigen die Pascal van den H. volledig toerekeningsvatbaar beschouwden, zonder 'een gebrekkige ontwikkeling en/of ziekelijke stoornis'. Niettemin vond het gerechtshof twintig jaar genoeg. ◀

Remko van Lent

Op een ochtend in 2010 moet Remko van Lent (1968) als beschermde getuige zijn levensverhaal gaan vertellen aan de politie. Hij lacht als de bandopname wordt gestart. Hij zegt: 'Het is net een slechte film die voorbijkomt.' Van Lent is van heel hoog heel diep gevallen. Op 28-jarige leeftijd is hij partner bij PricewaterhouseCoopers (PwC). Hij werkt in Londen waar hij bonussen opstrijkt met zijn fiscaal-juridische adviezen in het vastgoed. Het gaat Van Lent niet snel genoeg. In 2002 laat hij zich uitkopen bij PwC om zelf projecten te ontwikkelen. Hij laat zijn oog vallen op grond in Jackson, Florida en in het skioord Aspen, Colorado. Hij krijgt (bovengrondse) geldschietters zover om een vermogen naar prachtige residentiële complexen in de Verenigde Staten te laten stromen. Die complexen moeten nog wel gebouwd worden en dat komt niet rond. Zijn bedrijven gaan langzaam failliet. Van Lent dekt het ene gat met het andere en raakt ook persoonlijk in de geldzorgen.

Ook geld van een zekere Kris J. heeft Van Lent in de Verenigde Staten ondergebracht en dat is evenzeer in rook opgegaan. Na een verblijf in de gevangenis duikt deze J. weer op en hij eist zijn investering terug. Maar Van Lent kan zijn schulden niet meer betalen. J. blijkt in het criminele circuit vele kennissen te hebben. De broers Michel en Donald G. bemoeien zich met de zaak. Van Lent zegt dat hij door hen wordt

uitgeperst tot op de laatste cent.

In 2010 stapte hij met vrouw en kinderen in een getuigenbeschermingsprogramma. Hij moet verklaringen afleggen over de afpersingen van Michel en Donald G., Hells Angel Harry S. en anderen. Volgens Van Lent bedreigt deze groep ook anderen om geld, onder wie twee grote cocaïnehandelaars. Als Van Lent voor de rechter-commissaris in een strafzaak tegen de broers G. en Harry S. moet verschijnen ontstaan er problemen. Van Lent komt niet opdagen omdat aan hem gedane financiële toezeggingen van justitie niet zouden zijn nagekomen. Het OM

vindt dat Van Lent onredelijke eisen stelt en zijn beschermers probeert te chanteren. De zaak loopt al bij de rechtbank als de Staat in 2012 de overeenkomst met Van Lent opzegt.

Hij moet nu afwachten hoe lang de Staat nog voor zijn bescher-

ming wil betalen. In Nederland heeft hij niets dan brokken achtergelaten. De curator van het faillissement doet aangifte tegen hem. Tijdschrift *Panorama* beschrijft in 2011 hoe zijn broer zijn leven zou hebben gered door zich persoonlijk aansprakelijk te stellen voor zijn criminele schulden. Van Lent had hypotheeken genomen op de huizen van zijn broer en die van zijn ouders, ze zijn executoriaal verkocht. Zijn ouders mogen nog af en toe telefoneren met hun kleinkinderen. Als ze vragen hoe het weer

bij hen is, wordt de verbinding verbroken. Er wacht Van Lent en zijn gezin een onzeker perspectief. Wie weet kan hij in het verre buitenland zijn financiële talent toch weer lucratief maken. ◀

'HET IS NET EEN SLECHTE FILM DIE VOORBIJKOMT.' VAN LENT IS VAN HEEL HOOG HEEL DIEP GEVALLEN.

Tamara N.

Veroordeeld voor: betrokkenheid bij moord

Veroordeeld tot: zeven jaar gevangenisstraf

Huidige status: vrij

Tamara N. (18) uit Spaarndam was verwickeld geraakt in een ingewikkelde driehoeksrelatie.

Mehmet Y., begin 40, was getrouwd met Meral Caliskan. Tamara en Meral waren hartsvriendinnen. Omdat de Turkse Mehmet al heel wat op zijn kerfstok had vanwege zijn criminele verleden, was hij in Nederland tot ongewenst vreemdeling verklaard. Om toch in Nederland te kunnen verblijven was hij een schijnhuwelijk met Tamara aangegaan. En Tamara deed alles wat de tweeëntwintig jaar oudere Mehmet zei. Alles.

Op de avond van Sint Maarten (11 november) in 1997 had Mehmet het plan opgevat zijn 28-jarige broer Ali Y. uit de weg te ruimen. De reden zou zijn dat de broers ruzie hadden gekregen over de wietopbrengst van hun illegale plantages. Ali werd naar het huis van Mehmet en Meral in Haarlem gelokt. Hij zou een fijne ontharingsbeurt krijgen. Terwijl Tamara op de rug van de zeer ontspannen Ali zat

om z'n rug met crème in te smeren, sloeg Mehmet zijn broer met een ijzeren hamer de schedel in.

Aangezien Mehmet geen sporen achter wilde laten, moest het lichaam onherkenbaar verminkt worden. En dat lukte goed. Terwijl Tamara de twee zontjes van Meral en Mehmet meenam voor een gezellig uitje naar de speeltuin en McDonald's, haalden Mehmet en Meral de huid van Ali door de gehaktmolen, nadat ze hem in mootjes gezaagd hadden. Het hoofd kookten zij in een snelkookpan. En de penis werd door het toilet gespoeld.

De uitgekookte schedel en ontvelde lichaamsdelen van Ali werden enkele dagen later langs de A15 bij Deil teruggevonden.

Na de moord pakte Tamara de draad van het alledaagse leven weer op alsof er niets gebeurd was. Pas eind 2004 zat de 25-jarige kraamverzorgster Tamara tegenover twee Haarlemse rechercheurs. Ze

stelden haar vragen over haar hartsvriendin Meral, die in 2002 plotseling van de aardbodem verdwenen was. Mehmet zat op dat moment al in de cel op verdenking van de moord op zijn vrouw Meral (30). Uiteraard ontkende hij de moord en hield vol dat zijn vrouw was weggelopen.

Ondanks dat Tamara beweerde dat haar schijnhuwelijk met Mehmet puur zakelijk was, vroeg de politie zich af of zij niet de plaats wilde innemen van Meral. Na Merals verdwijning legde Tamara namelijk regelmatig bezoekjes af aan de Aart van der Leeuwstraat in Haarlem, waar Mehmet met zijn twee kinderen woonde. Daar kwam bij dat een buurvrouw van Mehmet het stel zoenend in de kelderbox had betrappt. 'Ik zag dat en dacht: nu begrijp ik waarom Meral is weggelopen, haar vriendin heeft haar man afgepakt.'

Tijdens het verhoor over haar verdwenen hartsvriendin barstte Tamara in huilen uit. Tot verbazing van de rechercheurs kregen ze in horten en stoten een bekentenis, maar niet één waarop de politie gerekend had. Tamara vertelde dat Mehmet haar gedwongen had hem te helpen

ZIJ ZOU HEM GEHOLPEN HEBBERN UIT PURE ANGST. ZE DEED VRIJWEL ALLES WAT HIJ HAAR VROEG.

om zijn jongste broer te vermoorden. De rechercheurs konden hun oren bijna niet geloven toen ze de lugubere details hoorden. Ali was zelfs nooit als vermist opgegeven. Tamara werd onmiddellijk na haar 'biecht' gearresteerd.

Door haar bekentenis kreeg Mehmet, naast de moord op zijn vrouw, nog een moord op zijn conto geschreven. Tijdens het twee jaar durende onderzoek verklaarden getuigen, onder wie Tamara, dat Mehmet zijn vrouw in 2002 gewurgd zou hebben, terwijl ze thuis achter de computer zat te chatten met een andere man. Hij vermoedde dat Meral vreemdging. Ze werd nooit teruggevonden.

Op de vraag waarom ze Mehmet hielp, zei Tamara tegen de Haagse rechtbank: 'Het is niet slim om Mehmet iets te weigeren, als je de keus hebt tussen meedoen aan een moord of dat je familie wordt

vermoord.' Zij zou hem geholpen hebben uit pure angst. Ze deed vrijwel alles wat hij haar vroeg.

In hoger beroep in 2008 werd de kraamverzorgster veroordeeld tot een celstraf van zeven jaar voor haar betrokkenheid bij de moord op Ali. Ze was niet medeplichtig aan de moord op haar hartsvriendin.

Pas in juli 2011 werd de 55-jarige Mehmet in hoger beroep door het Gerechtshof Amsterdam tot vijftien jaar cel veroordeeld voor de moord op zijn

broer Ali; hij werd vrijgesproken van de moord op Meral.

In december 2014 verschenen in de media berichten dat Mehmet al maanden het land uit was. De Turk had de gevangenis mogen verlaten op voorwaarde dat hij nooit meer terugkeert naar Nederland.

Tamara is nog steeds doodsbang voor haar ex-partner, tegen wie zij getuigde. ◀

Birol C.

100

▲ Het Kaapseplein in Den Haag.

De Turkse Hagenaar Birol C. licht samen met twee Azerbeidzjanen, E. Azizov en K. Guliev, de Postbank op voor 45.000 gulden door een lening af te sluiten met een vals paspoort. De oplichting slaagt, maar dan moet het geld natuurlijk nog verdeeld worden. Zodra het geld is gestort door de Postbank, gaat Birol naar het casino in Scheveningen om zijn geluk te beproeven. Helaas vergokt hij de helft van het bedrag.

Als zijn partners in crime ook geld op willen nemen van de rekening, lukt dat niet. Dus wordt Birol op het matje geroepen om uitleg te geven. Hij krijgt een week de tijd om alsnog met geld op de proppen te komen.

Op 19 november 2001 maakt Birol (34), op

dringend verzoek van de Azerbeidzjanen, rond 21:30 uur een afspraak op het Kaapseplein in Den Haag. Zowel Birol, gewapend met geladen pistool, als de Azerbeidzjanen nemen wat versterking mee, die keurig op afstand blijft. Het gesprek verloopt eerst rustig, maar onttaardt dan toch in een ruzie waarbij Birol zonder pardon het vuur opent op de beide mannen. Azizov, een kickbokser, sterft in het ziekenhuis; ook Guliev laat het leven. Een vriend van Birol is getuige van de moordpartij en vlucht naar Bulgarije, waar hij zich – waarschijnlijk uit angst voor Birol – in een hotelkamer ophangt. De Hoge Raad wijst in 2005 cassatie af. Zo blijft de veroordeling uit 2004 staan: levenslang. ◀